

φαιτικῶν Ἀλπεων, καὶ πρὸς νότον πέραν τοῦ Πάδου μέχρις Ἐτρουρίας καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰπίου, παρὰ τῷ Ἀγκῶνι κατ' ἀρχάς, ὀψιαιτέρον δὲ μέχρι τοῦ Ρουβίκωνος ποταμοῦ, ῥέοντος μεταξὺ Ἀγκῶνος καὶ Ἀριμίνου παρὰ τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν εἰς τὴν Ὀμβρικήν. Ἐξαιρουμένου τοῦ πρὸς δυσμὰς πέραν τοῦ Τρεβίου ποταμοῦ, ὅπου ἐξετείνετο ἡ *Λιγυρία* ἢ *Λιγυστική*, οἰκουμένη ὑπὸ λαοῦ μὴ Γαλατικῆς καταγωγῆς. Ὄκουν δὲ πέραν μὲν τοῦ Πάδου ἐν τῇ Τρανσπαδανῇ Γαλατίᾳ ΒΔ. οἱ *Σάλασοι*, πόλιν ἔχοντες πρωτεύουσαν τὴν Ἐποριδίαν, ἀνατολικώτερον παρὰ τὸν Σεσίτην μέχρι τῆς Βρεξίας πόλεως οἱ *Ἰνσουβροί*, πρωτεύουσαν ἔχοντες τὸ Μεδιόλανον, πρὸς νότον δὲ τῆς λίμνης Βενάκου (*Lacus Benacus*) οἱ *Κενομάνοι*, ἐνθα ἦσαν καὶ αἱ ἀρχαῖαι πόλεις Βερώνη καὶ Μάντουα. Ἐκτὸς τούτων ὄκουν ἄνω τοῦ Πάδου καὶ Λιγυστικαί τινες φυλαὶ ἰδίως οἱ *Ταυρίνοι* (ἐν τῇ γῶρᾳ τοῦ νῦν Τουρίνου). Εἰς δὲ τὴν βόρειον σειρὰν τῶν Ἀλπεων ὄκουν οἱ *Λεπόντιοι* ΝΔ. τῆς λίμνης Βερβάνου (*Lacus Verbanus*), οἱ *Καμοῦνοι* ΒΑ. τῆς λίμνης Λαρίου (*Lacus Larius*), περὶ δὲ τὴν λίμνην Σέβινον οἱ *Εὐγάνιοι* καὶ *Ὀρόβιοι*. Ἐντεῦθεν δὲ τοῦ Πάδου ἐν τῇ Κισπαδανῇ Γαλατίᾳ ὄκουν οἱ *Βόιοι* εἰς οὓς ἀνήκε καὶ μέρος τι πέραν τοῦ Πάδου ὑπὸ τὸν Ἀδούαν ποταμὸν ἐν τῇ νῦν Πάρμα, Μοδένη καὶ Βονωνία. ΒΑ. δὲ αὐτῶν ἐξετείνοντο οἱ *Λίγγονες* πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πάδου, ΝΑ. δὲ οἱ *Σένωνες*.

Ἦρχισαν δὲ τὰς ἐπιδρομὰς ταύτας οἱ Ἰνσουβροὶ βασιλεύοντες ἐν Ῥώμῃ, οἷς εἴρηται, Ταρκυνίου κατὰ τὸ 600 π. Χ. Ἐξηκολούθησαν δὲ μεταναστεύοντα καὶ ἄλλα Γαλατικὰ φύλα μέχρι τοῦ 400 περίπου, ὅτε τελευταῖον οἱ Σένωνες εἰσῆλθασαν πολὺ περισσότερον πρὸς νότον ἐκδιώκοντες τοὺς πρώτους κατοίκους Λίγυας, Ἐτρούσκους, καὶ Ὀμβρους.

Λέγεται δὲ, ὅτι Ἀμβίγαθος ὁ βασιλεὺς τῶν Βιτουρίγων Κελτῶν, βλέπων αὐξοῦντα τὸν πληθυσμὸν τῆς γῶρας αὐτοῦ, ἀπέστειλε πολλοὺς τῶν ὑπηκόων εἰς κρείττονας χώραν ζήτησιν (1). Ἀρχηγοὶ τῶν μεταναστατῶν τούτων ἦσαν Σεγόβησος καὶ Βελλόβησος, ἀδελφίδοι τοῦ Ἀμβιγάθου· ὧν ὁ μὲν Σεγόβησος μετὰ τῶν Βοίων ἐτράπετο τὴν πρὸς Ἐρκόνιον δάσος εἰς Γερμανίαν, οἱ δὲ περὶ Βελλόβησον ὑπερβάντες τὰς Ἀλπεὶς κατέλαβον μέρος τῆς βορείου Ἰταλίας. Χρόνῳ δὲ ὕστερον οἱ Κενομάνοι, ἐφ' ἑξῆς δὲ οἱ Λέβιοι καὶ Ἀνῆνες· τέταρτον δὲ οἱ Βόιοι καὶ Λίγγονες οἱ πάντες Γαλάται ὑπερβάντες τὰς Πεννίνας Ἀλπεὶς καὶ τὸν Πάδον, ἐγκατέστησαν πρὸς νότον αὐτοῦ μεταξὺ Βονωνίας καὶ Ῥαβέννης.

Περίπου δὲ ἔτη διακόσια μετὰ τὴν μετανάστασιν τοῦ Βελλόβησου οἱ Σένωνες Γαλάται, Παρισίοις συνεχεῖς καὶ τοῖς περὶ Μεύσην, πέμπτον ἤδη Βρένου ἡγουμένου, εἰσῆλθασαν εἰς Ἰταλίαν, κυριεύσαντες δὲ τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ διώξαντες τοὺς Τυρρηνοὺς πρὸς δύσιν, ἐπολιόρκουν δὲ τὴν πόλιν αὐτῶν Κλούσιον, πόλιν

ὀχυρὰν καὶ εὐάνδρον, ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι προσείχον εἰς τὸν κατὰ τῶν Οὐγγίων πόλεμον (394 π. Χ.). Οἱ Κλούσινοι πολιορκούμενοι ἐπεκαλέσθησαν τὴν βοήθειαν τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἔστειλαν ἐπὶ τούτῳ πρέσβεις πρὸς τοὺς Γαλάτας, τοὺς τρεῖς Φαβίους. Ἀποτυχοῦσας δὲ τῆς πρεσβείας, οἱ Φαβιοὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Κρούσιον καὶ ἀντιτάσσονται κατ' αὐτῶν, καὶ τινα τῶν Γαλατῶν στρατηγῶν ἀναρεῖ τις τῶν Φαβίων. Ὀργισθεὶς δὲ ὁ Βρένος στρατεύει κατ' αὐτῆς τῆς Ῥώμης δρομαίως, παρὰ δὲ τὸν Ἀλλίαν ποταμὸν φθὰς καὶ εὐρῶν τοὺς Ῥωμαίους σκοποῦντας γὰ ἀντιταχθῶσι, συγκροτεῖ μάχην καὶ νικητὴς ἐξέρχεται. Εἰσελαύνει ἔπειτα εἰς τὴν Ῥώμην καὶ μὴ εὐρῶν ἄλλους εἰμῆ τῶν Πατρικίων τινὰς, διότι οἱ ἐπιζήσαντες μετὰ τὴν μάχην τοῦ Ἀλλίου ἐφύλαττον τὸ Καπιτώλιον, παρέδωκε τὰ πάντα τῷ πυρὶ καὶ σιδήρῳ (1). Κατέσχον ἤδη τὴν Ῥώμην πλέον τῶν ἑξ μηνῶν, ἕως οὐ ἀναδειχθέντος Δικτάτορος τοῦ Φουρίου Καμίλλου, μετ' οὐ πολὺ κατεδιώχθησαν καὶ τέλος ἐβηδὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατεκόπησαν.

Πετὰ ταῦτα ἠγέρθησαν μεταξὺ αὐτῶν ἐμφύλιοι πόλεμοι, ὑφ' ὧν κατεσπαράττοντο. Μετ' οὐ πολὺ δὲ αἴφνης εἰσβάλλουσι πρὸς ἐκδίκησιν τῶν σφαγέντων ὁμογενῶν αὐτῶν μετὰ πολλῶν μυριάδων, στρατοπέδουσάντες πλησίον τοῦ Ἀνίωνος ποταμοῦ. Οἱ Ῥωμαῖοι τότε φόβῳ καταληφθέντες ἐκλέγουσι Δικτάτορα τὸ πέμπτον ἤδη τὸν Φ. Κάμιλλον, ὅστις ἐξελθὼν κατ' αὐτῶν ἐνίκησε, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψεν (2). Ἐκτοσε λέγεται ὅτι Γαλατικὰ φύλα ληστείας ἕνεκα ἐτράπησαν εἰς Παννονίαν, Ἰλλυρίαν, Θράκην, Μακεδονίαν, Ἑλλάδα καὶ ἐφ' ἑξῆς εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ Κ. ΠΑΡΑΝΙΚΑΣ.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΠΡΟΣΦΟΡΑ.

—οοο—

Ὁ Κ. Ἀριστείδης Γ. Εὐμορφόπουλος, οὗ τινος τὰς προσφορὰς εἰς τὸ Ἀμαλίσιον καὶ Ἀρσάκειον καὶ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τοῦ Χ. Κώστα ἀνηγγεῖλαμεν ἄλλοτε, καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Κ. Μαρία ἐνεγράφησαν, ἐκεῖνος μὲν μέλος αὐτῆ δὲ εὐεργέτης τῆς Φιλεκπ. Ἐταιρίας, προσενεγκόντες δραχμὰς ἑπτακοσίας. Πρὸς τούτοις ὁ Κ. Α. Εὐμορφόπουλος, προσέφερεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ εἰκοσὶν ἀντίτυπα τοῦ γνωστοῦ ὁδοπορικοῦ τοῦ Chateaubriand.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

—οοο—

Εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ καταχωρηθεῖσαν βιογραφίαν τοῦ Κ. Ν. Κωστή, ἐλησημονήθη ἡ ὑπογραφή Α. Θ.

(1) Τίτ. Αἰθ. ἐνθα ἄνωτ. Πολ. Β'. 17. Διοδ. Σικελ. 12, 113 ἔτι βιβλ. Η, 24. Πλούτ. Καμ. 18'.

Σουῖδ. ἐν Λέξει. Στραβ. Α', 1, Γαλλία.

(2) Πλούτ. Καμ. ἐνθα ἄνωτ. Τίτ. Αἰθ. V, 37, 46—57—52, Πολύβ. Β'. 18. Διοδ. Σικελ. 12, 113, Ἐλερ. 1, 20.

(1) Τίτ. Αἰθ. VI, 40—41. Πλούτ. Καμ. 40—41.